

Ντόρα Μπακογιάννη...

...το κοριτσάκι με τα σπύρτα.

Ένα σπύρτο ο Μαρκογιαννάκης,

ένα σπύρτο ο Κιλτίδης...

...και δυστυχώς κανένα άλλο.

Άδειο το "κουτί" της Δημοκρατικής Συμμαχίας.

Αυτό, το οποίο συνέβη με το Μητσοτακέικο είναι πρωτοφανές στα παγκόσμια πολιτικά χρονικά. Η απόλυτη πολιτική "φούσκα". Ποτέ και κανένα άλλο πολιτικό "τζάκι" δεν "ξηλώθηκε" τόσο απόλυτα και σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα όσο αυτό. Μιλάμε για γκρέμισμα, που οδηγεί στο βάραθρο, χωρίς κανένα ενδιάμεσο σημείο στήριξης. Απ' όπου κι αν "πιάνονται" ή προσπαθούν να "πιαστούν", καταρρέει μέσα σε ελάχιστο χρόνο. Στην κυριολεξία ..."πριν αλέκτωρ λαλήσει τρις". Ό,τι ισχυρίζονται και τους βολεύει, έρχεται μέσα σε λίγο χρόνο η πραγματικότητα και τους το διαλύει. Ένας πραγματικός εφιάλης, που δεν τελειώνει. Ένας εφιάλης, ο οποίος "ρουφάει" ολόκληρη την οικογένεια στον πάτο της κοινωνίας.

Και όμως... ενάμιση χρόνο πριν τίποτε δεν έδειχνε αυτό, το οποίο θα επακολουθούσε. Η οικογένεια Μητσοτάκη ζούσε το "όνειρό της". Ήταν η "Lehman Bros" του πολιτικού μας συστήματος. Καθημερινά έδειχνε και αποδεικνυε ότι ήταν ασυναγώνιστη. Καθημερινά συνωστίζονταν στην Αραβαντινού κακομοίρηδες, για να υποβάλουν τα σέβη τους στον υπέργυρο *caro di tutti cari*. Όλοι τους κάπου προσβλέποντας. Άλλος για μια προαγωγή, άλλος για μια επιδότηση, άλλος για μια σύνταξη και άλλος για μια πρόσληψη. Από τον πιο ισχυρό άνθρωπο, που διεκδικούσε μια υπουργική θέση ή ένα ανώτατο κρατικό αξίωμα, μέχρι τον πιο ταπεινό, που διεκδικούσε μια σύνταξη με "κουτσά" ένσημα, όλοι κάθονταν στις ίδιες θέσεις των ίδιων προθαλάμων.

Με την ίδια γραμματέα μιλούσε τόσο αυτός, ο οποίος ήθελε να γίνει αρχηγός ΓΕΣ όσο και αυτός, ο οποίος ήθελε να γίνει σκουπιδιάρης στον Δήμο Αθηναίων. Οι πάντες εκεί απευθύνονταν. Το σίγουρο "μέσο" για μια σίγουρη εξυπηρέτηση. Δικαστές, οι οποίοι ήθελαν

να γίνουν Αρεοπαγίτες. Αξιωματικοί, οι οποίοι ήθελαν να γίνουν αρχηγοί. Τοπικοί παράγοντες, οι οποίοι ήθελαν να γίνουν δήμαρχοι. Δήμαρχοι, οι οποίοι ήθελαν να γίνουν βουλευτές. Επιχειρηματίες, οι οποίοι ήθελαν να γίνουν μεγαλοεπιχειρηματίες. Άρρωστοι, οι οποίοι ήθελαν καλή σειρά για ένα χειρουργείο. Ζωνιανοί υπόδικοι, οι οποίοι ήθελαν μια ευνοϊκή μεταχείριση. Οι πάντες στα ίδια καθίσματα κάθονταν ...Μηδενός εξαιρουμένου. Μέχρι και οι παπάδες στον "άγιο" της Αραβαντινού πήγαιναν, για να δουν το "θαύμα". Μητροπολίτες ολόκληροι έπαιρναν "ευλογία" από τον Μητσοτάκη, για να γίνουν Αρχιεπίσκοποι.

Μιλάμε για μια οργανωμένη "βιομηχανία" επεξεργασίας αιτημάτων. Ποιος ξεχνά άλλωστε εκείνες τις λίστες, οι οποίες βρέθηκαν στα σκουπίδια και είχαν έρθει στη δημοσιότητα; Όνομα, νομός, πρόβλημα, ενδιάμεσος, λύση και check. Για πρώτη φορά το παρακράτος στη Μεταπολίτευση είχε όχι μόνον όνομα και επώνυμο, αλλά και επίσημη διεύθυνση. Αυτή ήταν η "επανάσταση" που είχε φέρει η οικογένεια Μητσοτάκη στην πολιτική σκηνή. Πάντα υπήρχε παρακράτος στην Ελλάδα, αλλά ποτέ δεν είχε επίσημη διεύθυνση. Ποτέ άλλοτε δεν ήταν σίγουρος ο κάθε πολίτης ότι σε μια συγκεκριμένη διεύθυνση "διευθετούνταν" τα πάντα πέρα και πάνω από κάθε νομιμότητα. Γνώριζε ο κάθε Έλληνας σε ποια διεύθυνση έπρεπε να πάει, για να έχει ελπίδα να διεκδικήσει οτιδήποτε πέρα από αυτό που δικαιούνταν και βέβαια ήταν νόμιμο.

Εύκολη διεύθυνση. Αραβαντινού. Απέναντι από το Παναθηναϊκό Στάδιο. Το ροζ κτίριο με την αστυνομική "καντίνα" απ' έξω. Έτσι σε κατεύθυναν και πήγαινες πολύ εύκολα. Η παντοδυναμία του Μητσοτάκη στο απόλυτο σημείο. Ποτέ και κανένας Καραμανλής και κανένας Παπανδρέου δεν είχε αυτήν την "υπόγεια" δύναμη. Δεν την διεκδίκησαν ποτέ για να την αποκτήσουν. Μόνον ο Μητσοτάκης τη διεκδίκησε, γιατί απλούστατα αυτό ήταν το μερίδιό του στη μεταπολίτευση. Ποτέ δεν τον "λάτρεψαν" κάποιοι Έλληνες, όπως οι πασόκοι τον Ανδρέα ή οι δεξιοί τον Καραμανλή. Αφού ποτέ δεν τον "λάτρεψαν", για να του φιλήσουν τα χέρια, επέλεξε τον μόνο τρόπο για να το πετύχει. Τον τρόπο της μαφίας. Αν δεν φιλάς κάποιου τα χέρια εξαιτίας αγάπης, μπορείς να του τα φιλάς είτε από φόβο είτε από ανάγκη.

Ο Μητσοτάκης απολάμβανε την επιτυχία του. Ακόμα κι αυτοί, οι οποίοι τον μισούσαν, τον φοβούνταν. Ακόμα κι αυτοί, οι οποίοι ήθελαν να του ανοίξουν του κεφάλι, πήγαιναν και του φιλούσαν τα χέρια. Ακόμα κι αυτοί, οι οποίοι δεν τον εκτιμούσαν, του υπέβαλαν τα σέβη τους. Ο Μητσοτάκης είχε αρχίσει να δείχνει λίγο "μεθυσμένος". "Μεθυσμένος" από την απόλυτη επιτυχία του. Την επιτυχία του αποστάτη, ο οποίος, από την "κόλαση" όπου είχε βρεθεί, είχε κατορθώσει μέσα σε λίγες δεκαετίες να ελέγχει τον "παράδεισο". Από την πλήρη απόρριψη και το μίσος είχε καταφέρει και είχε κερδίσει τη γενική αποδοχή ...και αν όχι την αγάπη, τουλάχιστον τον σεβασμό —αν όχι τον φόβο— των φίλων και των αντιπάλων του. Ο απόλυτος κυρίαρχος του πολιτικού σκηνικού της μεταπολίτευσης.

Ο άνθρωπος είχε ξεφύγει. Λειτουργούσε πέρα από κάθε πλαίσιο νομιμότητας. Έλεγε τα πάντα. Από τα πιο ασήμαντα θέματα στελέχωσης του ελληνικού κράτους μέχρι τα πιο σημαντικά. Ήθελε και κατόρθωνε να έχει λόγο στα πάντα. Από την ταυτότητα αυτού, ο οποίος θα γινόταν αρεοπαγίτης μέχρι αυτόν, ο οποίος θα γινόταν υπεύθυνος βάρδιας για τα σκουπιδιά της Αθήνας. Το απόλυτο παρακράτος. Μέχρι και την εξωτερική πολιτική την επηρέαζε μέσα από το σπίτι του. Μέσα στο σαλόνι του σπιτιού του απαιτούσε από τους συνδαιτυμόνες του να "ρίξουν" τον Πρόεδρο της Κύπρου, να αποδεχθούν το σχέδιο Ανάν ή να δεχθούν τη σύνθετη ονομασία των Σκοπίων. Έξω από την πόρτα της τουαλέτας του συζητιόταν εθνικά μας θέματα ...Η "βασιλεία" του "επιτίμου" στο ζενίθ της.

Ο "επίτιμος", ο οποίος επί κυβέρνησης της ΝΔ έδειχνε απροκάλυπτα ότι είναι ο πραγματικός "προϊστάμενος" του Πρωθυπουργού. Ο "φιλοξενούμενος" των Καραμανλήδων, ο οποίος τους "κατέλωσε" μέσα στο ίδιο τους το "σπίτι". Ο "επίτιμος", ο οποίος άφηνε μονίμως να εννοείται ότι ο Καραμανλής κυβερνά, επειδή απλά κάποιος έπρεπε να βαστά "ζεστή" τη θέση για τη Ντόρα. Ο "δεξιός", ο οποίος προστάτευε, κατεύθυνε και παρηγορούσε τον Γιωργάκη του ΠΑΣΟΚ, όταν τον απειλούσε με ανατροπή ο Βενιζέλος. Ο κυρίαρχος του κυρίαρχου δικομματισμού. Ο ιδιοκτήτης και ρυθμιστής όλου του πολιτικού "οικοσυστήματος", μέσα στο οποίο είχε "καλλιεργηθεί" ο δικομματισμός. Ο άνθρωπος, ο οποίος έστελνε τον Καρατζαφέρη στο περίπτερο, για να του φέρει τσιγάρα. Ο άνθρωπος, ο οποίος "διόρισε" την Παπαρήγα γραμματέα στο "γκούλαγκ" του Περισσού. Ο άνθρωπος, ο οποίος με τις "συνιστώσες" της Αριστεράς στερέωνε τα "βρακιά" του, εφόσον τους Κουβέληδες και τους Κίρκους τούς είχε για να βοηθούν τη Μαρίκα στη λάντζα της κουζίνας.

Αυτός λοιπόν ο άνθρωπος —εκτός από πανίσχυρος— ήταν και πατέρας. Πατέρας ανθρώπων, οι οποίοι, όπως αποδείχθηκε, δεν ήταν ιδιαίτερα ευφυείς. Με τον γιο του Ανδρέα γελούσε ο Μητσοτάκης, αλλά δεν έβλεπε τα δικά του τα χάλια. Ή μπορεί και να τα έβλεπε, αλλά να θεωρούσε ότι με τη δύναμή του θα τα εξουδετέρωνε. "Μέθυσσε" ο Μητσοτάκης, αλλά δυστυχώς "μέθυσσε" και η κόρη του. Η κόρη του, που κι αυτή δεν απέφυγε τις "αυτοκρατορικές" υπερβολές... Η "αυτοκράτειρα" Θεοδώρα.

Η "αυτοκράτειρα", που στην ποδιά της "σφάζονταν" τα ντοράκια. Η κακομαθημένη θυγατέρα, που αρκούσε να μην την επαινέσει κάποιος, για να καταδικαστεί σε αιώνια περιθωριοποίηση. Η ξαναπαντρεμένη χήρα, η οποία γιόρτασε κάποια επέτειό της στη Γλυφάδα, κάνοντας το εξής ανεπανάληπτο. Πρόσθεσε τις οικονομικές "αξίες" των εκλεκτών καλεσμένων της και τους βρήκε ίσα με το ΑΕΠ της χώρας... Η απόλυτη δύναμη. Η ισχυρότερη πολιτική οικογένεια της χώρας είχε στα πόδια της τους μεγαλύτερους οικονομικούς παράγοντές της. Αν κάποιος έβλεπε τότε έστω και ένα "συννεφάκι" στο μέλλον της οικογένειας, θα έπρεπε να το πάρει απόφαση ότι θα τον θεωρούσαν τουλάχιστον τρελό.

Όμως, η αλαζονεία είναι κακός σύμβουλος... ακόμα και για τους "αυτοκράτορες". Η ύβρις φέρνει πάντα τη Νέμεση. Πού πας πού έρχεσαι, ήρθε η πολυαναμενόμενη "σειρά" της Ντόρας να κάνει το βήμα της προς την κορυφή. Να σταθεί στις καταπονημένες 46αρες γόβες της και να κάνει το σταθερό βήμα της προς την κορυφή. Ο χοντρός είχε ήδη συμφωνήσει να σηκωθεί από τη θέση του. Είχε κάνει το καθήκον του και την είχε διατηρήσει "ζεστή"... έστω και λερωμένη με "ψίχουλα" από "βατοπεδοτουρόπιτες". Ο Μητσοτάκης του έκανε "νόημα" να σηκωθεί και απλά περίμενε να εξελιχθούν τα πράγματα όπως τα είχε σχεδιάσει... Όπως τέλεια τα είχε σχεδιάσει.

Όμως, ο Μητσοτάκης ήταν πατέρας και ως τέτοιος ήθελε να δώσει λίγη δόξα και στα παιδιά του. Άφησε τη Ντόρα να χειριστεί την κατάσταση μόνη της. Να χειριστεί την πιο εύκολη κατάσταση, που θα μπορούσε να υπάρξει. Να περιμένει τον χοντρό να σηκωθεί από τη θέση του και να καθίσει αυτή. Δεν υπήρχε τίποτε περίπλοκο να κάνει. Δεν θα ανέτρεπε κανέναν. Δεν θα πολεμούσε κάποιον αντίπαλο. Ο χοντρός είχε σηκωθεί μόνος του και η θέση του αρχηγού ήταν άδεια. Το μόνο που έπρεπε να κάνει η Ντόρα ήταν να σεβαστεί το καταστατικό του κόμματος. Το καταστατικό, που τη βόλευε. Το "ευαγγέλιο", που τη βόλευε και απλά έπρεπε να το χειρίζεται σαν "ευαγγέλιο".

Τότε, το "αστροπελέκι" της Αραβαντινού, έκανε το χειρότερο που θα μπορούσε να κάνει. Σε μια ηλίθια επίδειξη αμετροέπειας πήγε και έκανε επίδειξη δύναμης. Μόνη της πήγε και "πριόνισε" το "κλαδί", το οποίο είχε ανάγκη για να καθίσει. Χωρίς να υπάρχει κανένας

απολύτως λόγος, το "λιοντάρι" έκανε άσκοπη επίδειξη δύναμης στον "ασβό". Δημοσίευσε τις χιλιάδες υπογραφές στήριξης των συνέδρων της ΝΔ και μόνη της "υποβάθμισε" την αξία του συνεδρίου της ΝΔ. Μόνη της το εμφάνισε "αναξιόπιστο" και ως εκ τούτου "στημένο". Αντί να εμφανιστεί πολιτικώς "ανήσυχη" και δημοκρατικώς "αβέβαιη" για το αποτέλεσμα, προκειμένου να διαλύσει τις βεβαιότητες του κόσμου, έκανε τα ακριβώς αντίθετα. Εμφάνισε την κατάσταση "στημένη" και τον Σαμαρά ως ένα βέβαιο θύμα. Όμως, ο κόσμος, όταν βλέπει καταδικασμένα "θύματα", αντιδρά και τα βοηθάει. Ο Σαμαράς έπαιξε ωραία και έναν ρόλο που του "πάει" — και είναι αυτός του φουκαρά— και ήταν θέμα χρόνου να γίνει το σφάλμα.

Τα σφάλματα τα μεγάλα γίνονται από την πολύ σιγουριά και ήταν βέβαιο ότι κάπου εκεί θα κινδύνευε η "μεθυσμένη" κόρη Μητσοτάκη. Το σφάλμα έγινε στο Mega ...Στο δικό τους Mega.Στο Mega των πρετεντερο-λουστρων και των τρεμο-υποκόμων τους. Τι έγινε εκεί; ...Το μπρα ντε φερ των χαζών. Δύο χαζές γυναίκες έχασαν τον έλεγχο της συζήτησης και βρέθηκαν να προκαλούνται δημοσίως, σαν να βρίσκονται σε κομμωτήριο. Κουβέντα στην κουβέντα έφτασαν εκεί όπου δεν έπρεπε ..."Φοβάστε τις ανοικτές διαδικασίες κυρία Μπακογιάννη;"... ρώτησε η μια χαζή. ..."Όχι δεν τις φοβάμαι"... απάντησε η άλλη χαζή ..."Θα είχατε αντίρρηση να ψηφίσει ο κόσμος της ΝΔ για τον αρχηγό της;"... ξαναρώτησε η μια χαζή ..."Δεν έχω πρόβλημα"... απάντησε η άλλη χαζή.

Εξαιτίας της χαζομάρας τους ο "κύβος" είχε ριφθεί. Η Ντόρα είχε περάσει τον Ρουβίκωνα και δεν υπήρχε γυρισμός. Ό,τι δεν έκαναν οι χιλιάδες ορκισμένοι εχθροί του μητσοτακισμού, το έκανε η Τρέμη. **Η ΟΛΓΑ ΤΡΕΜΗ ΓΚΡΕΜΙΣΕ ΤΟΝ ΜΗΤΣΟΤΑΚΙΣΜΟ.** Οι δύο χαζές, στην προσπάθειά τους να δείξουν ποια έχει τις καλύτερες "ανταύγειες" στα "καμένα" μυαλά τους, έκαναν τη μεγαλύτερη "πατάτα" της μεταπολίτευσης. Κατέστρεψαν τον πιο πονηρό αλλά και ευάλωτο σχεδιασμό της μεταπολίτευσης. Με τα κοφτερά και καλοβαμμένα νύχια τους έσκασαν τη μεγαλύτερη πολιτική "φούσκα".

Από εκεί και πέρα άρχισε η πτώση και ο εφιάλτης. Ό,τι ισχυριζόταν το μητσοτακαίηκο, κατέρρευε. Αρκούσαν μερικές ημέρες, για ν' αποδειχθεί ψευδές. "Έπεφταν" συνεχώς και δεν υπήρχε κανένα ασφαλές σημείο στήριξης. Ξεκίνησαν ως απόλυτα κυρίαρχοι τις εσωκομματικές εκλογές και κατατροπώθηκαν. Το τρομοκρατημένο βλέμμα της έμπειρης Μαρίκας στο κλειστό στάδιο του Περιστερίου αποδεικνύει με τον πιο απόλυτο τρόπο ότι υποπτευόταν εξ αρχής την τύχη τους ...Τη μαύρη τύχη τους, εφόσον η Ντόρα είχε ήδη κάνει τη μεγάλη "πατάτα".

Οι εσωκομματικές εκλογές έγιναν και οι Μητσοτάκηδες έριξαν την "πετσέτα" πριν τα μεσάνυχτα. Γιατί; Γιατί γνώριζαν την τεράστια διαφορά στις ψήφους και ταυτόχρονα δεν είχαν τη δυνατότητα ούτε ενστάσεις να κάνουν στις έτσι κι αλλιώς διαβλητές διαδικασίες. Γιατί; Γιατί είναι βέβαιο πως είχαν κάνει τεράστιες παρανομίες. Δεν μπορεί το παρακράτος να ανεχθεί "καθαρές" διαδικασίες και είναι δεδομένο ότι στην περίπτωση της Ντόρας θα είχε κάνει τέρατα και σημεία. Το γκρέμισμα είχε ξεκινήσει. Η οικογένεια άρχισε ν' αναζητά το πρώτο σημείο στήριξης. Τα παπαγαλάκια της ξεχύθηκαν να "πείσουν" τον κόσμο ότι δεν χάθηκαν πολλά πράγματα γι' αυτήν.

Δεν ελέγχουμε τη ΝΔ, όπως ισχυριζόμασταν μέχρι τώρα, αλλά ...το 40% δεν παύει να είναι "δικό" μας. Πριν αλέκτωρ λαλήσει έρχεται η σύγκρουση με τον Σαμαρά και η διαγραφή της. Η "απειθαρχη" Ντόρα ψηφίζει το Μνημόνιο και προκαλεί ευθέως την ηγεσία του κόμματος. Προκειμένου να δείξει πιστή και υπάκουη στους διεθνείς τοκογλύφους —οι οποίοι κάνουν μέχρι και τους Γιωργάκηδες πρωθυπουργούς— δεν διστάζει να ψηφίσει, θεωρώντας

ότι δεν θα τολμήσει ο Σαμαράς τη διαγραφή της ...Η Ντόρα, η οποία έχει με άπειρο κόπο προσπαθήσει να "πείσει" τον κόσμο ότι ελέγχει το 40% της ΝΔ.

Ο κόσμος της ΝΔ κρατάει την αναπνοή του μπροστά στο ενδεχόμενο της διάσπασης του κόμματός του. Τίποτε από αυτά που τον φοβίζουν δεν συμβαίνει. Η πολυαναμενόμενη "έκρηξη" αποδεικνύεται "τζούφια". Πιο πολύ αντιστέκεται μια τρίχα, όταν την τραβάς από το ζυμάρι, παρά η Ντόρα, όταν ξηλώθηκε από τη ΝΔ. Η Ντόρα διαγράφηκε με λιγότερες αντιδράσεις από βουλευτή δευτέρας διαλογής. Τελικά αποδεικνύεται ότι το περίφημο 40% ήταν ένας Κιλτίδης και ένας Μαρκογιαννάκης. Η οικογένεια συνεχίζει να "πέφτει" κι αναζητά το δεύτερο σημείο στήριξης. Για να παραμείνουν στο προσκήνιο του ενδιαφέροντος, προσπαθούν να εκμεταλλευτούν τις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές που ακολουθούν. Αφού αποδείχθηκε ότι δεν ελέγχουν το 40% της ΝΔ, θέλουν να "πιαστούν" από την Κρήτη.

Δεν ελέγχουμε το 40% της ΝΔ, αλλά ...ελέγχουμε την Κρήτη. Αυτή είναι το δεύτερο σημείο στήριξης. Ξανά το ίδιο έργο. Ξαναβγάζουν τα "παπαγαλάκια" τους να πείσουν τον κόσμο για τη δύναμη της οικογένειας στην Κρήτη. Βγάζουν μάλιστα και τον χοντρό Καρατσαφεροπαπαγάλο τους. Τον "μποντιμπιλντερά" των παπαγάλων. Τον "αχθοφόρο" της οικογένειας. Τι κάνει αυτός; Ως ένοικος της γαλάζιας "πολυκατοικίας", προσπαθεί να βάλει "μυαλό" στον Σαμαρά του "ρετιρέ". Αναρωτιόταν δημοσίως για το αν είναι δυνατόν να γίνουν εκλογές στην Κρήτη και να αγνοήσει η "πολυκατοικία" τον Μητσοτάκη. Όπου βρισκόταν κι όπου στεκόταν το ίδιο "ποίημα" έλεγε. Αυτά, τα οποία του είχε υποδείξει να λέει ο Μητσοτάκης ...αυτά έλεγε. Ο Μητσοτάκης επέλεξε να χρησιμοποιήσει την Κρήτη ως σημείο στήριξης και περίμενε.

Δυστυχώς γι' αυτόν και πάλι ο φλύαρος αλέκτωρ λάλησε. Γίνονται οι εκλογές στην Κρήτη κι αποδεικνύεται αυτό, το οποίο όλοι μας υποπτευόμαστε πλέον. Αποδεικνύεται πως ούτε στην Κρήτη ελέγχει πολλά πράγματα ο Μητσοτάκης. Δημοσιοποιούνται τα αποτελέσματα των εκλογών και διαρρέουν στα κανάλια πως είναι ικανοποιημένοι από αυτά. Η οικογένεια είναι φανερό ότι παίζει θέατρο, αλλά δεν πείθει. Θέατρο ήταν τα δήθεν χαμόγελα μετά τις περιφερειακές και δημοτικές εκλογές. Θέατρο είναι, γιατί αυτά, τα οποία θεωρούν κέρδη, δεν ήταν τέτοια και επιπλέον αποδεικνύεται πως οι ίδιοι γνώριζαν εκ των προτέρων τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Θέατρο ήταν τα χαμόγελα για τη "νίκη" τους στην Κρήτη εις βάρος της ΝΔ, όπως θέατρο ήταν και τα χαμόγελα για τη νίκη του "γόνου" στο Καρπενήσι.

Η απόδειξη πως ήταν θέατρο προκύπτει από το γεγονός ότι γνώριζαν εκ των προτέρων τι πραγματικά συμβαίνει. Γνώριζαν, όπως γνώριζε η Μαρίκα τα αποτελέσματα της εσωκομματικής αναμέτρησης από το Περιστέρι. Πώς γνώριζαν; Είχαν κάνει τις μετρήσεις τους και απλά δεν είχαν περιθώρια να υπαναχωρήσουν. Η Ντόρα, μετά τη διαγραφή της, άρχισε τα σουρταφέρτα στη Κρήτη. Μέχρι και γραφεία για κόμμα ετοίμαζε. Έψαχνε δήθεν γραφεία στο Ηράκλειο να νοικιάσει. Διέρρευε οργανωμένα φήμες, αλλά κανένας Κρητικός δεν τσίμπησε. Τα αποτελέσματα ήταν τραγικά. Μετά τις δύο-τρεις πρώτες φορές, που πήγε στην Κρήτη, ούτε στο αεροδρόμιο την περίμεναν. Η πάλαι ποτέ Αυτοκράτειρα Θεοδώρα έπρεπε να τρέχει σε γάμους και βαφτίσια, για να βρει μαζεμένο κόσμο να χαιρετήσει και να στείλει φωτογραφίες στα Μεγάλα κανάλια. Είναι δεδομένο δηλαδή ότι οι Μητσοτάκηδες γνώριζαν τι θα πάρουν στην Κρήτη πριν γίνουν οι περιφερειακές εκλογές.

Τα ίδια πάνω-κάτω γνώριζαν και για το Καρπενήσι. Γιατί; Γιατί κι εκεί είχαν κάνει τις προκαταρκτικές έρευνες. Πριν ζητήσουν το "έλεος" της ΝΔ, δοκίμασαν να μετρήσουν τις δικές τους δυνάμεις εκεί. Έστειλαν τον "γόνο" μόνο του και γελούσε ο κόσμος. Μόνο του, ως γιο του Μπακογιάννη και όχι ως γιο της Ντόρας και εγγονό του Αποστάτη. Το παιδί όμως "δεν...". Οι

χωρικοί δεν γνωρίζουν από "πολιτικές" και "public relations" και το έστειλαν το μήνυμα. Φρύδια σηκώνονταν, στόματα σφίγγονταν, αλλά "δεν...". "Το παιδί είναι λίγο. Πάρτε το πίσω ...είναι κρίμα να χαθεί στα βουνά ...έρχεται και χειμώνας ...Δεν του κόβει για παραπάνω". Τρόμος στην οικογένεια. Ούτε θέση δημάρχου στο Καρπενήσι δεν μπορούσαν να εξασφαλίσουν με τις δικές τους δυνάμεις. Ούτε με εκ νέου λεηλασία του ονόματος του Μπακογιάννη. Είμαστε βέβαιοι ότι ακριβώς εκείνη τη στιγμή η πονηρή Μαρίκα θα ήθελε ν' αρπάξει με το ηγάνι τόσο τον πατέρα όσο και την κόρη.

Οι εκλογές έγιναν και επιβεβαιώθηκαν αυτά, τα οποία γνώριζε η οικογένεια. Αποδείχθηκε ότι, η όποια δύναμη διέθετε στην Κρήτη, υπήρχε εξαιτίας βολεμάτων και όχι εξαιτίας συμπαθειών ή πολιτικών σχέσεων. Υπήρχε εξαιτίας του κράτους και του παρακράτους. Ο Μητσοτάκης, πέρα από κάποιους, τους οποίους τους βόλεψε ο ίδιος στον κρατικό μηχανισμό και κάποιους Ζωνιανούς, τους οποίους τους απάλλαξε από τιμωρίες, δεν ελέγχει τίποτε άλλο στην Κρήτη. Αυτό δεν το λέμε εμείς. Αυτό λένε οι αριθμοί. Παναηγύριζε δήθεν το Μητσοτακείο για την επιτυχία στις περιφερειακές της Κρήτης, επειδή υποτίθεται νίκησαν την πεθαμένη και διαλυμένη από τους ίδιους ΝΔ.

Η ΝΔ πράγματι έχασε στην Κρήτη, αλλά τι κέρδισαν οι ίδιοι; Τίποτε απολύτως. Με 40% αποχή στην Κρήτη ο "εκλεκτός" της οικογένειας πήρε ένα αστείο 18%. Ένα πραγματικό 10%, εφόσον πήραν 57.000 ψήφους στις 528.000. Ένα μικρό ποσοστό, το οποίο δεν είναι καν δικό τους. Είναι ένα άθροισμα. Είναι αυτό, στο οποίο συμμετέχει με δικό του μερίδιο ο ίδιος ο υποψήφιος. Είναι αυτό, στο οποίο συμμετέχει με δικό του μερίδιο ο Βουλγαράκης, ο οποίος είχε λόγο να θέλει να κάνει κακό στη ΝΔ. Είναι αυτό, στο οποίο συμμετέχει το Βαρδινογιαννέικο, το οποίο έχει λόγους και στηρίζει τον Μητσοτάκη. Είναι αυτό, το οποίο έχουν τα όποια "Ζωνιανά" της Κρήτης, που "επενδύουν" στον παρακρατικό μητσοτακισμό, για να επιβιώσουν χωρίς τιμωρία. Αποδείχθηκε με αριθμούς ότι ο Μητσοτάκης δεν αντιπροσωπεύει στην Κρήτη σχεδόν τίποτε. Μόνον τα μέλη της συμμορίας του και κανέναν άλλο. Ούτε οι κουμπάροι του τον ψήφισαν στο σύνολό τους.

Μετά από αυτόν τον "ξινό" πανηγυρισμό για τα αποτελέσματα της Κρήτης οι Μητσοτάκηδες "πανηγύρισαν" και την επιτυχία του γιου της Ντόρας. Μεγάλη επιτυχία, που έκαναν δήμαρχο του Καρπενησίου τον γιο της. Οι λίγο καιρό πριν κυρίαρχοι των πάντων πανηγύριζαν την επιτυχία μιας θέσης βλαχοδήμαρχου. Η πρώην "αυτοκράτειρα" χάρηκε, που ο γιος της έγινε ...κοινοτάρχης στα ορεινά της ενδοχώρας. Και όμως... ούτε κι αυτή είναι αυθεντικά δική τους επιτυχία. Γιατί; Γιατί ο γιος της δεν εκλέχθηκε με τη δύναμη της οικογένειας. Ο γιος της εκλέχθηκε σαν "ορφανό" και νεοδημοκράτης.

Εκλέχθηκε με το επίσημο "χρίσμα" της ΝΔ και του ΛΑΟΣ. Ποιος μπορεί να ξεχάσει τον "συγκινητικό" Καρατζαφέρη, ο οποίος μας "υπενθύμισε" την "υποχρέωσή" μας να στηρίξουμε το "ορφανό"; Απέναντι του αυτό το "δύσμοιρο" είχε ένα ΠΑΣΟΚ, το οποίο, λόγω ΔΝΤ, είχε μεγάλη "υποχρέωση" στη μητέρα του και ήταν βέβαιο ότι δεν θα την πίεζε. Παρ' όλ' αυτά εκλέχθηκε μετά βίας από την πρώτη Κυριακή. Αν σκεφτεί κάποιος το πόσο πολύ "πόνταρε" η οικογένεια σ' αυτήν τη νίκη και τι συνέβη σε όλη τη χώρα με χρηματισμούς ψηφοφόρων, εύκολα αντιλαμβανόμαστε ότι πολλά "ευρώπουλα" της Αθήνας αφέθηκαν να "πετάξουν" στους "λόγγους" και στις "ρεματιές" της Ευρυτανίας.

Τώρα αναγκαστικά και χωρίς κανένα "αλεξίπτωτο" επιχειρεί η Ντόρα το μεγάλο "άλμα" προς την άβυσσο. Τώρα δεν υπάρχει άλλο σημείο στήριξης. Έχουν εξαντληθεί όλα τα σταθερά σημεία και φτάνουμε στο τέλος της διαδρομής. Αναγκαστικά τώρα ιδρύει κόμμα, προκειμένου να επιβιώσει. Το άλλοτε πανίσχυρο "τέρας" της Αραβαντινού δίνει τον αγώνα

της επιβίωσης. Τώρα θα πρέπει να βουτήξει στο κενό. Η "αυτοκράτειρα" στο τελευταίο σκαλί πριν από το "απονενοημένο". Ελλείψει γνώσεων, θα πάει στο κομμωτήριο και αφού φορέσει το καλό της το βρακί, θα πάει ν' ανακοινώσει την ίδρυσή του κόμματός της. Θα διαβάσει κάποιον λόγο κάποιου συνεργάτη της και θα χαιρετήσει τα πλήθη. Λίγο φιλελευθερισμός, λίγο λαϊκισμός, λίγη σοβαρότητα και υπευθυνότητα και ...αφού καταγγείλουμε τους άλλοτε "συνοδοιπόρους" μας ...έτοιμη η συνταγή. Σοτάρουμε και μετά ρίχνουμε λίγο Mega-αλάτι και Alter-πιπέρι πριν "σβήσουμε" με το "κρασί" της λήθης των προηγούμενων χρόνων.

...Τραγικό και μόνον να το σκεφτεί κάποιος. Οι κυρίαρχοι της μεταπολίτευσης ξεκινάνε από τον ίδιο "πήχη" με τον Βεργή και τον Χρυσόγελο. Πιο κάτω ακόμα και από τα υποτακτικά τους. Πιο κάτω από τον Κουβέλη και τον Τσίπρα. Για τον Καρατζαφέρη δεν το συζητάμε. Κράτος ολόκληρο είναι το ΛΑΟΣ μπροστά στη Δημοκρατική Συμμαχία της Ντόρας. Το μικρομάγαζο της αυτοκράτειρας. Πέμπτο θέμα ήταν στα δικά τους κανάλια το ιδρυτικό συνέδριο της "καντίνας". Το πιο καθαρό συνέδριο στην πολιτική μας ιστορία. Γιατί; Γιατί από σύνολο 4000 χιλιάδων καλεσμένων ντόπιων και ταξιδευτών απ' όλη την Ελλάδα, οι 1500 ήταν σκουπιδιάρηδες του Δήμου Αθηναίων. Να σκεφτεί κάποιος ότι φοβόταν η Ντόρα να χαιρετάει απροειδοποίητα το πλήθος, μήπως το εκλάβουν οι οδοκαθαριστές ως σύνθημα κι αρχίσουν να καθαρίζουν.

Αυτό είναι το τέλος της δυναστείας. Το τέλος της "Lehman Bros" της μεταπολίτευσης. Η αυτοκράτειρα, η οποία τσακίστηκε στα τάρταρα και έγινε το κοριτσάκι με τα σπύρτα. Η πριγκίπισσα, η οποία μπήκε με δόξα σε μια χρυσή άμαξα και βγήκε μέσα από μια χαλασμένη κολοκύθα ...Η πάλαι ποτέ κολλητή της Κλίντον και της Ράις. Μέχρι και το όνομα του κόμματος είναι σημαδιακό και εξόχως προφητικό για την τύχη της ..."ΔΗΣΥ" ...Ούτε καν "ΑΝΑΤΩΛΙ". Ακουστικά "φωνάζει" και δείχνει το δρόμο και το μέλλον ...Το ζοφερό μέλλον. Παρακολουθούμε τη ΔΥΣΗ μιας δυναστείας, που θα πληρώσει με "θάνατο" την ύβρη.

Τραϊανού Παναγιώτης **Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο Β'**